Medical Education Journal
Education Development Center of Babol University of Medical Scieneces
e-ISSN:2345-5497 p-ISSN:2322-4940
مجله آموزش پزشکی
مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی بابل

Evaluation of the satisfaction of faculty members at Babol University of Medical Sciences with the mental empowerment course for the enhancement of medical education.

S. Jafari-Roshan (MSc)[1], Z. Pouralijan-Amiri (MSc)[1], A. Moridpour (MSc)[1], S. Rahimi-Esbo (MSc)[1], M. Mostafazadeh-bora (MSc)[1], Z. Ganjian (MSc)[2], M. Ghaemi-Amiri (PhD)[1*]

1. Education Development Center, Babol University Of Medical Science, Babol, Iran
2. Iranian scientific Society of Clinical Hypnosis, Iran

Article Info

Article Type:
Research Article

Received:
20 Dec 2024

Revised:
1 Jan 2024

Accepted:
5 Jan 2024

Published online:
18 Jan 2024

ABSTRACT

Background and Objective: In recent years, there has been an increasing focus on issues related to mental well-being and mental health in academic environments. Growing reports indicate anxiety and burnout among faculty members resulting from the pressure for productivity in teaching, research, and professional development. These challenges not only negatively impact the quality of teaching but also lead to a decrease in students' learning levels. Therefore, this study examines the satisfaction of faculty members with the mental health promotion program held at the Medical Sciences Education Development Center of Babol University of Medical Sciences (EDC), which was presented in the form of workshops for empowering instructors.

Methods: This study involved 53 faculty members from Babol University of Medical Sciences who participated in a mental empowerment course and met the inclusion criteria. A satisfaction questionnaire, validated with a Cronbach's alpha of 93.3%, was used for data collection. Data analysis was carried out using SPSS version 26.

Findings: In this study, 76.6% of participants were female and 23.4% male, with a mean age of 40.75±0.9. The satisfaction survey indicated that professors were most satisfied with group discussions at 90.6%. Also, overall course satisfaction was acceptable at 90.5%.

Conclusion: Therefore, given the high level of satisfaction of faculty members with mental health programs in educational environments and considering that supporting faculty can be the key to a university's success in education, it can be said that mental health programs among faculty members seem essential to creating sustainable foundations for an educational career.

Keywords: *Mental empowerment, faculty members, satisfaction survey, medical education*

Cite this article: S. Jafari-Roshan, Z. Pouralijan-Amiri, A. Moridpour, S. Rahimi-Esbo, M. Mostafazade-bora, Z. Ganjian, M. Ghaemi-Amiri. Evaluation of the satisfaction of faculty members at Babol University of Medical Sciences with the mental empowerment course for the enhancement of medical education. Medical Education Journal. 2024; 13: e18.

© The Author(s).
Publisher: Babol University of Medical Sciences

*Corresponding Author: M. Ghaemi-Amiri
Address: Education Development Center, Babol University of Medical Science, Babol, Iran
Tel: +98 (1132190593). **E-mail:** mghedcbabol@gmail.com

Medical Education Journal
Education Development Center of Babol University of Medical Scieneces
e-ISSN:2345-5497 p-ISSN:2322-4940
مجله آموزش پزشکی
مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی بابل

بررسی رضایتمندی اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی بابل از دوره توانمندسازی ذهنی جهت ارتقا آموزش پزشکی

سمانه جعفری روشن (MSc)[1]، زینب پورعلیجان امیری (MSc)[1]، عاطفه مریدپور (MSc)[1]، سبحان رحیمی اسبو (MSc)[1]، مصطفی مصطفی زاده بورا (MSc)[1]، زهرا گنجیان (MSc)[2]، مریم قائمی امیری (PhD)[1*]

۱. مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشی بابل، بابل، ایران
۲. عضو انجمن علمی هیپنوتیزم بالینی ایران، ایران

اطلاعات مقاله

نوع مقاله:
مقاله پژوهشی

دریافت:
۱۴۰۳/۹/۳۰

اصلاح:
۱۴۰۳/۱۰/۱۲

پذیرش:
۱۴۰۳/۱۰/۱۶

انتشار:
۱۴۰۳/۱۰/۲۹

چکیده

سابقه و هدف: در سال‌های اخیر، توجه به مسائل مربوط به رفاه ذهنی و سلامت روان در محیط‌های دانشگاهی افزایش یافته است. گزارش‌ها نشان می‌دهد که اعضای هیئت علمی با نگرانی‌هایی مانند اضطراب و خستگی روحی مواجه هستند که ناشی از فشار برای بهره‌وری در تدریس، پژوهش و توسعه حرفه‌ای است. این چالش‌ها نه تنها بر کیفیت تدریس تأثیر منفی می‌گذارد، بلکه باعث کاهش سطح یادگیری دانشجویان می‌شود. بنابراین در این مطالعه به بررسی رضایتمندی اعضای هیات علمی از برنامه ی ارتقاء سلامت ذهنی برگزار شده در مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی دانشگاه علوم پزشکی بابل که در قالب کارگاههای توانمندسازی اساتید ارائه گشت، پرداختیم.

مواد و روش ها: این مطالعه توصیفی بر روی ۵۳ نفر از اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشک بابل که در دوره توانمندسازی ذهنی شرکت کرده و دارای معیار های ورود بودند صورت پذیرفت. داده‌ها از طریق پرسشنامه محقق ساخته رضایت سنجی جمع آوری شدند. پایائی پرسشنامه با ضریب آلفای کرونباخ (۹۳/۳٪) تایید شد. تحلیل داده‌ها با استفاده از نسخه ۲۶ نرم‌افزار SPSS انجام پذیرفت.

یافته ها: در این مطالعه ۷۶/۶٪ شرکت کنندگان زن و ۲۳/۴٪ مرد بودند. میانگین سنی اساتید ۹/۰±۴۰/۷۵ بود. نتایج رضایت سنجی نشان داد که اساتید شرکت کننده بیشترین رضایت را از بخش امکان مشارکت در بحث های گروهی انجام شده به میزان ۹۰/۶٪ داشتند. همچنین رضایت کلی از دوره در حد قابل قبول و به میزان ۹۰/۵٪ گزارش شد.

نتیجه گیری: بنابراین با توجه به سطح بالای رضایتمندی اعضای هیات علمی از برنامه های آموزش سلامت ذهنی در محیط های آموزشی و نظر به اینکه حمایت از اعضای هیات علمی میتواند کلید موفقیت یک دانشگاه در مسیر آموزش باشد، میتوان گفت برنامه های سلامت روان و کاهش تنش ذهنی در بین اعضای هیات علمی برای ایجاد پایه‌های بادوام یک حرفه آموزشی ضروری به نظر می رسد.

واژه‌های کلیدی: *توانمندسازی ذهنی، اعضای هیات علمی، رضایت سنجی، آموزش پزشکی*

استناد: سمانه جعفری روشن، زینب پورعلیجان امیری، عاطفه مریدپور، سبحان رحیمی اسبو، مصطفی مصطفی زاده بورا، زهرا گنجیان، مریم قائمی امیری. بررسی رضایتمندی اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی بابل از دوره توانمندسازی ذهنی جهت ارتقا آموزش پزشکی. مجله آموزش پزشکی ۱۴۰۳؛ ۱۳: e۱۸.

© The Author(s)
Publisher: Babol University of Medical Sciences

* مسئول مقاله: مریم قائمی امیری
آدرس: ایران، بابل، دانشگاه علوم پزشکی بابل، مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی (EDC)
تلفن: ۰۱۱۳۲۱۹۰۵۹۳
رایانامه: mghedcbabol@gmail.com

سابقه و هدف

در سال‌های اخیر، نگرانی‌های مربوط به سلامت روان در دانشگاه ها افزایش یافته است بطوریکه گزارشات زیادی حاکی از اضطراب، تنش ذهنی و فرسودگی شغلی در بین اعضای هیئت علمی است (۱). طبق تعریف سازمان جهانی بهداشت (WHO) سلامت روان حالتی از رفاه روانی است که افراد را قادر می سازد تا با استرس های زندگی کنار بیایند، توانایی های خود را درک کنند، به طور موثر کار کنند و به توسعه خود و جامعه کمک کنند(۲). در رابطه با جمعیت دانشگاهی اگرچه بیشتر مقالات به سلامت روان دانشجویان اشاره دارد اما پرداختن به سلامت روان اعضای هیات علمی بعنوان دارایی های اصلی فرآیند آموزشی بسیار حائز اهمیت است چرا که آنها به ذهن‌های جوان شکل می‌دهند، دانش را پیش می‌برند و فرایند آموزش را رهبری میکنند (۳-۱) اساتید به دلیل حجم کاری زیاد و فشار مداوم ناشی از تقاضای بیشترین بهره وری در حین انجام وظایف متعدد با تنش های ذهنی متعددی روبرو هستند(۴-۷) بطور مثال در فرآیند آموزش، فشار برای رعایت استانداردهای تحصیلی و اطمینان از موفقیت دانشجو، مدیریت رفتارهای مخرب دانشجویی مانند تقلب، سرقت ادبی و... که نیاز به صرف زمان و انرژی دارد می‌تواند اضطراب ایجاد کند و باعث دلسردی اعضای هیئت علمی در زمینه آموزش شود(۸, ۹). در حوزه پژوهش نیز این جمعیت به طور قابل توجهی تحت تأثیر فرسودگی قرار داشته و دور از انتظار نیست که تحت فشار ناشی از کارهای پژوهشی، تمرکز کمتری به تدریس اختصاص دهند (۱۰). بنابر این با توجه به اینکه پیامد اینگونه چالشها مانند موجی است که تاثیر بر کل جامعه دانشگاهی، از جمله دانشجویان میگذارد نباید آن را نادیده گرفت(۱۱, ۱۲). ضرورت این مسئله زمانی مشخص می شود که بدانیم حمایت از اعضای هیات علمی میتواند کلید موفقیت یک دانشگاه در مسیر آموزش باشد(۱۳, ۱۴).

در دانشگاه علوم پزشکی بابل نیز مانند سایر دانشگاههای وزارت بهداشت اعضای هیات علمی با حجم کاری سنگین شامل آموزش، پژوهش، خدمات درمانی و فعالیتهای اجرایی روبرو هستند و دور از انتظار نیست که تبعات ناشی از حجم و تنوع وظایف در کنار موانع دریافت حمایت های روان مانند فرهنگ دانشگاهی، انگ و رقابت می‌تواند منجر به عدم دریافت حمایت های روانی و افزایش تنش ذهنی و در نتیجه تسریع فرایند فرسودگی شغلی شده و در بعد عملی تر تبعات آن گریبانگیر فرایند آموزش شود. چراکه آموزش پزشکی در سراسر جهان با ایده های جدید در جریان است و اعضای هیئت علمی پزشکی موظف به اجرای رویکردهای جدید هستند، نیاز به کاهش میزان استرس و فرسودگی شغلی است تا زمینه ی پذیرش ابتکارات در برنامه درسی و روش های یادگیری جدید فراهم گردد(۱۵). لذا با توجه به پیش گفتار به نظر میرسد لازم است اهمیت سلامت و رفاه ذهن در این جمعیت حرفه ای و حیاتی به رسمیت شناخته شود و زمینه برای اتخاذ رویکرد های سازمانی حمایتی در این زمینه فراهم گردد. مطالعات مداخله ای نشان میدهد که رویکرد حمایتی و سازمان محور در فرآیند آموزش منجر به تسهیل حرکت به سمت آموزش تحول آفرین، بهبود ارتباطات با فراگیران، ایجاد فضاهای خلاقانه چالش برانگیز و تقویت یادگیری عمیق میگردد(۱۶-۲۰). بنابر این با توجه به تاکید بر اهمیت اتخاذ رویکرد های سازمانی حمایت از سلامت و رفاه ذهنی اساتید، این مرکز یک برنامه حمایتی را جهت ارتقا سلامت ذهنی اعضای هیات علمی در قالب کارگاههای توانمندسازی تدوین و اجرا نمود. هدف از این مطالعه بررسی رضایتمندی اساتید شرکت کننده از دوره مذکور می باشد.

مواد و روش ها

این مطالعه توصیفی بر روی ۵۳ نفر از اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی بابل انجام شد. در این برنامه آموزشی که از دی ماه ۱۴۰۲ الی خرداد ۱۴۰۳ در ۶ جلسه ۲ ساعته به طول انجامید، جهت بهره مندی بیشتر و رعایت اصول اخلاقی، حضور در هر یک از جلسات برای تمامی اعضای هیات علمی آزاد و اختیاری بود که در مجموع ۱۲۰ نفر از اعضای هیات علمی شرکت نمودند. اما آن دسته

از اساتید شرکت کننده ای که معیار های ورود را دارا بودند مورد بررسی قرار گرفتند. معیار های ورود شامل: حضور در حداقل ۷۰ درصد جلسات و حداقل یک سال سابقه تدریس بود.

داده‌ها از طریق پرسشنامه محقق ساخته رضایت سنجی جمع آوری شد. در ابتدای این فرم مشخصات دموگرافیک شامل: سن، جنسیت، سابقه کار و مرتبه علمی قرار داشت. در ادامه سوالات رضایت سنجی در قالب ۸ آیتم با مقیاس ۵ درجه ای لیکرت بسیار کم (۱)، کم (۲)، متوسط (۳)، زیاد (۴) و بسیار زیاد (۵)، رضایت شرکت کنندگان را از کیفیت و محتوای دوره برگزار شده می سنجید. این سنجش در بخش های مختلف شامل تناسب محتوای کارگاه با نیاز های آموزشی، مفید بودن و امکان مشارکت بحث های گروهی انجام شده، مهارت مدرس در ارائه مطلب، مکان برگزاری کارگاه، ارزشمند بودن شرکت در آن، میزان رضایت کلی و میزان یادگیری صورت پذیرفت. پایائی پرسشنامه با ضریب آلفای کرونباخ (۹۳/۳٪) تایید شد.

تحلیل داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی در نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۶ انجام شد. برای توصیف داده‌ها از میانگین، انحراف معیار، فراوانی، درصد و جداول استفاده گردید. تجزیه‌وتحلیل داده‌های کیفی نیز با آزمون کای‌دو انجام شد و سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته ها:

این مطالعه بر روی ۵۳ نفر از اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی بابل شرکت کننده در دوره توانمندسازی ذهنی که معیارهای ورود را دارا بودند صورت گرفت. ۷۶/۶٪ شرکت کنندگان زن و ۲۳/۴٪ مرد بودند. میانگین سن افراد شرکت کننده در این مطالعه ۴۰/۹±۷۵/۰ و میانگین طول مدت سابقه کار آن ها ۹/۹۷±۸/۹۶ بود. همچنین بررسی وضعیت مرتبه علمی در این مطالعه نشان داد که ۶ نفر مدرس غیر هیات علمی، ۷ نفر مربی، ۳۳ نفر استادیارو ۷ نفر دانشیار در این مطالعه شرکت کردند. بررسی ارتباط عوامل دموگرافیک با میزان رضایت افراد شرکت کننده نتایج معناداری را نشان نداد (جدول ۱).

جدول ۱ : مشخصات دموگرافیک جمعیت مورد مطالعه و ارتباط آن با نمره رضایت سنجی

متغیر	میانگین	تعداد (درصد)	P value
سن	۴۰/۷۵±۹/۰		P = ۰/۷۴۲
جنسیت	زن	۳۹ (۷۶/۶)	P = ۰/۰۵۷
	مرد	۱۴ (۲۳/۴)	
مرتبه علمی	مدرس غیر هیات علمی	۶ (۱۱/۳)	P = ۰/۸۷۶
	مربی	۷ (۱۳/۲)	
	استادیار	۳۳ (۶۲/۳)	
	دانشیار	۷ (۱۳/۲)	
سابقه کار	۹/۹۷±۸/۹۶		P = ۰/۱۲۷

نتایج رضایت سنجی نشان داد که اساتید شرکت کننده بیشترین رضایت را از بخش امکان مشارکت در بحث های گروهی انجام شده به میزان ۹۰/۶٪ (مجموع رضایت زیاد و خیلی زیاد) داشتند. در درجه بعد بیشترین رضایت از تناسب محتوای کارگاه با نیاز های آموزشی

اساتید به میزان ۸۸/۷٪ و مهارت مدرس در ارائه مطلب به میزان ۸۸/۶٪ گزارش شد (جدول ۲). همچنین رضایت کلی از دوره در حد قابل قبول و به میزان ۹۰/۵٪ بود.

جدول ۲: رضایت شرکت کنندگان از هر یک از بخش های دوره

ردیف	گویه	بسیار کم تعداد(درصد)	کم تعداد(درصد)	متوسط تعداد(درصد)	زیاد تعداد(درصد)	بسیار زیاد تعداد(درصد)
۱	تناسب محتوای کارگا با نیاز های آموزشی شما	۰	۱(۱/۹)	۵ (۹/۴)	۲۳ (۴۳/۴)	۲۴ (۴۵/۳)
۲	مفید بودن بحث های گروهی انجام شده	۰	۲ (۳/۸)	۸(۱۵)	۱۸(۳۴)	۲۵ (۴۷/۲)
۳	امکان مشارکت در بحث های گروهی	۰	۰	۵ (۹/۴)	۲۳ (۴۳/۴)	۲۵ (۴۷/۲)
۴	مهارت مدرس در ارائه مطلب	۰	۰	۶ (۱۱/۳)	۲۸ (۵۲/۸)	۱۹ (۳۵/۸)
۵	رضایت شما از مکان برگزاری کارگاه	۰	۰	۱۰ (۱۸/۹)	۱۹ (۳۵/۸)	۲۴ (۴۵/۳)
۶	ارزشمند بودن شرکت در کارگاه به نسبت وقتی که صرف نمودید	۱ (۱/۸)	۰	۶ (۱۱/۴)	۲۳ (۴۳/۴)	۲۳ (۴۳/۴)
۷	میزان رضایت کلی شما از شرکت در این کارگاه	۰	۱(۱/۹)	۴ (۷/۵)	۲۰ (۳۷/۷)	۲۸ (۵۲/۸)
۸	میزان یادگیری کلی شما در این کارگاه	۰	۲ (۳/۸)	۶ (۱۱/۳)	۲۲ (۴۱/۵)	۲۳ (۴۳/۴)

بحث و نتیجه گیری

با توجه به اهمیت موضوع سلامت روان، در سال ۲۰۲۲، WHO بزرگترین بررسی خود را از ابتدای قرن اخیر منتشر کرد و سلامت روان را به عنوان "بحران رو به رشد" توصیف کرد(۲۱). در رابطه با جمعیت دانشگاهی نیز تعداد فزاینده‌ای از تحقیقات حاکی از نگرانی هایی از سلامت روان در این قشر از جامعه میباشد (۲۲, ۲۳). بطوریکه شواهد از سال ۲۰۲۳ گویای این مهم است که یک سوم از جامعه دانشگاه، از جمله اساتید، کارکنان و دانشجویان، علائمی مطابق با افسردگی، اضطراب و یا استرس را تجربه می کنند (۳). بنابر این با توجه به اینکه پیامدهای چالش برانگیز در رابطه با سلامت و رفاه ذهنی اساتید میتواند گریبانگیر فرایند آموزش شود، بر این اساس، نیاز به شناخت کامل، تحلیل و تعدیل عوامل مخدوش کننده رفاه روانی اعضای هیات علمی وجود دارد (۱۱, ۱۲, ۲۴). در همین راستا در این پژوهش به بررسی رضایت مندی از سلسله کارگاههای سلامت و رفاه ذهنی در اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی بابل پرداختیم. نتایج بدست آمده در این پژوهش نشان داد که ۹۰/۵٪ از اساتید شرکت‌کننده رضایت زیادی از دوره توانمندسازی ذهنی داشتند. بنابراین اجرای یک برنامه آموزشی در رابطه با سلامت روان و مدیریت تنش ذهنی سطوح بالایی از رضایت را در بردارد. همراستا با تحقیقات ما نتایج پژوهش های مشابه در سایر دانشگاهها نیز نشان میدهد که دوره های مداخلاتی با رویکرد سازمانی در جهت رفاه و سلامت روان اثرات مثبت قابل‌توجهی بر رفاه ذهنی اساتید و کاهش اضطراب، تنش ذهنی و کاهش فرسودگی شغلی داشته است (۱۷–۱۹). بطور نمونه مطالعه Halladay و همکاران در سال ۲۰۲۴ که با هدف توسعه و ارزیابی مداخله آموزشی "پروفسور

هیپو در دانشگاه" برای ارتقاء آگاهی سلامت روان در میان اعضای هیئت علمی و کارکنان دانشگاه انجام شد، شامل ماژول‌های الکترونیکی مجازی به صورت غیر همزمان به مدت ۳ ساعت و یک کارگاه ۲ ساعته اختیاری به صورت همزمان بود. شرکت در این برنامه منجر به بهبود دانش، نگرش و اعتماد به نفس شد و سطوح بالایی از رضایت را در برداشت (۲۵). سود و همکاران در سال ۲۰۱۴ در تجربه ای مشابه مداخله ای با هدف بررسی اثربخشی برنامه آموزش مدیریت استرس در کاهش استرس و بهبود تاب‌آوری و کیفیت زندگی اعضای هیات علمی گروه رادیولوژی انجام دادند. در این مداخله به مباحثی مانند قدردانی، بخشش، تاب آوری، ارتباط موثر و نیز فعالیت های عملی مانند، تن آرامی و مراقبه تنفسی پرداخته شد. نتایج این مطالعه نشان داد که، اجرای یک برنامه آموزش مدیریت استرس می تواند باعث بهبود معنادار اضطراب، استرس و کیفیت زندگی و خودآگاهی اساتید شود (۲۶). همچنین در مطالعه ای که در سال ۲۰۲۲ توسط رودریگوز-جیمنز صورت گرفت اظهار شد که اعضای هیأت علمی در دانشگاه ها با سطوح بالایی از استرس مواجه هستند که بدون شک بر عملکرد، سطح رضایت و ارتباط آنان با دانشجویان تأثیر می گذارد. بنابراین محققان یک برنامه آموزشی مداخله ای آگاهی از خود را طراحی و اجرا کردند. در این برنامه دو مداخله هاتا یوگا و تمرکز ذهن-بدن اجرا شد. متغیرهای مربوط به آگاهی بدن، ذهن آگاهی و استرس با استفاده از پرسشنامه اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که بین گروه کنترل و گروه هاتا یوگا از نظر کاهش استرس و بهزیستی تفاوت معناداری وجود داشت. بنابراین برنامه های آموزشی مبتنی بر خودآگاهی می تواند باعث ارتقای خودشناسی، تنظیم هیجانی و کاهش استرس شود و در نتیجه سطح بهزیستی روانی را در اعضای هیات علمی افزایش دهد (۲۷).

همچنین رضایت بالای افراد شرکت کننده از بخش تناسب این دوره با نیاز های آموزشی آن ها (۸۸/۷٪) می تواند نشان دهنده ارتباط مستقیم حمایت های روانی با نیاز های آموزشی باشد. در همین راستا اروندی و همکاران در سال ۲۰۲۱ اظهار داشتند که کاهش فرسودگی شغلی زمینه را برای استقرار یک سیستم آموزشی جدید آماده تر می کند و ازآنجایی که آموزش پزشکی در سراسر جهان با ایده های جدید در جریان است و اعضای هیئت علمی پزشکی موظف به اجرای رویکردهای جدید هستند، نیاز به کاهش استرس و تنش ذهنی است تا زمینه ی پذیرش ابتکارات در برنامه درسی و روش های یادگیری جدید فراهم گردد(۱۵).

بنابر این با توجه به نتایج بدست آمده از مطالعه ی پیش رو و سایر مطالعات مشابه و سطح بالای رضایتمندی اعضای هیات علمی از برنامه های آموزش سلامت ذهنی در محیط های آموزشی و نظر به اینکه حمایت از اعضای هیات علمی میتواند کلید موفقیت یک دانشگاه در مسیر آموزش باشد، میتوان گفت برنامه های سلامت روان و کاهش تنش ذهنی در بین اعضای هیات علمی برای ایجاد پایه‌هایی بادوام یک حرفه آموزشی وابسته به دانشگاهیان قوی و تاب‌آور ضروری است.

تشکر و قدردانی

از تمامی اعضای محترم هیات علمی و همکاران عزیزی که ما را در انجام این پژوهش یاری نمودند، صمیمانه سپاسگزاریم.

References

1. Hammoudi Halat D, Soltani A, Dalli R, Alsarraj L, Malki A. Understanding and fostering mental health and well-being among university faculty: A narrative review. Journal of clinical medicine. 2023;12(13):4425.
2. Eguchi A. RoboCupJunior for promoting STEM education, 21st century skills, and technological advancement through robotics competition. Robotics and Autonomous Systems. 2016;75:692-9.
3. Meeks K, Peak AS, Dreihaus A. Depression, anxiety, and stress among students, faculty, and staff. Journal of American college health. 2023;71(2):348-54.
4. Kennedy DR, Clapp P, DeLuca JL, Filtz TM, Kroon L, Lamberts JT, et al. Enhancing pharmacy faculty well-being and productivity while reducing burnout. American Journal of Pharmaceutical Education. 2022;86(5):8764.
5. Darbishire P, Isaacs AN, Miller ML. Faculty burnout in pharmacy education. American Journal of Pharmaceutical Education. 2020;84(7):ajpe7925.
6. Adrian CM, Cox SS, Phelps LD, Schuldt BA, Totten JW. Issues Causing Stress among Business Faculty Members. Journal of Academic Administration in Higher Education. 2014;10(1):41-6.
7. Mainous A, Rahmanian K, Ledford C, Carek P. Professional identity, job satisfaction, and commitment of nonphysician faculty in academic family medicine. Family medicine. 2018;50(10):739-45.
8. de Ruiter JA, Poorthuis AM, Aldrup K, Koomen HM. Teachers' emotional experiences in response to daily events with individual students varying in perceived past disruptive behavior. Journal of School Psychology. 2020;82:85-102.
9. Aldrup K, Klusmann U, Lüdtke O, Göllner R, Trautwein U. Student misbehavior and teacher well-being: Testing the mediating role of the teacher-student relationship. Learning and instruction. 2018;58:126-36.
10. Miller AN, Taylor SG, Bedeian AG. Publish or perish: Academic life as management faculty live it. Career development international. 2011;16(5):422-45.
11. Sabagh Z, Saroyan A. Professors' perceived barriers and incentives for teaching improvement. International Education Research. 2014;2(3):18-40.
12. Brownell SE, Tanner KD. Barriers to faculty pedagogical change: Lack of training, time, incentives, and… tensions with professional identity? CBE—Life Sciences Education. 2012;11(4):339-46.
13. Grant-Vallone EJ, Ensher EA. Re-crafting careers for mid-career faculty: A qualitative study. Journal of Higher Education Theory and Practice. 2017;17(5).

14. Lashuel H. The busy lives of academics have hidden costs—and universities must take better care of their faculty members. Nature Careers Community. 2020.
15. Arvandi Z, Emami A, Zarghi N, Alavinia SM, Shirazi M, Parikh SV. Linking medical faculty stress/burnout to willingness to implement medical school curriculum change: a preliminary investigation. Journal of evaluation in clinical practice. 2016;22(1):86-92.
16. Hamidi F, Shamloo M. Effectiveness of mindfulness based on stress reduction on teacher's job stress and job burnout. Research in Teacher Education (RTE). 2021;4(1).
17. Panagioti M, Panagopoulou E, Bower P, Lewith G, Kontopantelis E, Chew-Graham C, et al. Controlled interventions to reduce burnout in physicians: a systematic review and meta-analysis. JAMA internal medicine. 2017;177(2):195-205.
18. Deneckere S, Euwema M, Lodewijckx C, Panella M, Mutsvari T, Sermeus W, et al. Better interprofessional teamwork, higher level of organized care, and lower risk of burnout in acute health care teams using care pathways: a cluster randomized controlled trial. Medical care. 2013;51(1):99-107.
19. Bazzano AN, Sun Y, Chavez-Gray V, Akintimehin T, Gustat J, Barrera D, et al. Effect of yoga and mindfulness intervention on symptoms of anxiety and depression in young adolescents attending middle school: a pragmatic community-based cluster randomized controlled trial in a racially diverse urban setting. International journal of environmental research and public health. 2022;19(19):12076.
20. Markwell P, Polivka BJ, Morris K, Ryan C, Taylor A. Snack and Relax®: a strategy to address nurses' professional quality of life. Journal of Holistic Nursing. 2016;34(1):80-90.
21.Organization WH. World mental health report: Transforming mental health for all: World Health Organization; 2022.
22. Lipson SK, Eisenberg D. Mental health and academic attitudes and expectations in university populations: results from the healthy minds study. Journal of Mental Health. 2018;27(3):205-13.
23. Abelson S, Lipson SK, Eisenberg D. Mental health in college populations: A multidisciplinary review of what works, evidence gaps, and paths forward. Higher education: Handbook of theory and research. 2022;37:133-238.
24. Singh C, Cross W, Munro I, Jackson D. Occupational stress facing nurse academics—A mixed-methods systematic review. Journal of clinical nursing. 2020;29(5-6):720-35.
25. Halladay J, Woock R, Xu A, Boutros Salama M, Munn C. Professor Hippo-on-Campus: Developing and evaluating an educational intervention to build mental health

literacy among university faculty and staff. Journal of American College Health. 2024;72(8):2470-81.
26. Sood A, Sharma V, Schroeder DR, Gorman B. Stress Management and Resiliency Training (SMART) program among Department of Radiology faculty: a pilot randomized clinical trial. Explore. 2014;10(6):358-63.
27. Rodríguez-Jiménez R-M, Carmona M, García-Merino S, Díaz-Rivas B, Thuissard-Vasallo IJ. Stress, subjective wellbeing and self-knowledge in higher education teachers: A pilot study through bodyfulness approaches. Plos one. 2022;17(12):e0278372.